

[Margrete Auken]

Men det er godt at vide her, at statsministeren siger, at det må ligge helt uden for rækkevidde. Det, som jeg så vil spørge statsministeren om her – og noget af det kan han muligvis svare på med det samme, så vi ikke behøver at stille spørgsmålene i udvalget – er for det første, om han kan garantere, at affaldsforureningen eller forureningen fra Camp Century, der blev lukket i 1963, er væk. Der lå et tilsvarende værk på Antarktis, men da Antarktis er internationalt område, havde man fuld kontrol over, hvad der skete dér. Der var en meget kraftig forurening, som afstedkom langt, langt større foranstaltninger, end hvad man i sin tid foretog sig på Thule. Kan statsministeren garantere, at danske myndigheder er sikre på, at der ikke længere er nogen forurening?

Dernæst vil jeg spørge, om statsministerens fantasi eventuelt rakte til den mulighed, at USA kunne finde på at foreslå andre atomare anlæg, ikke på eller i indlandsisen, men på kysten, og kan vi her få garanti for, at de naturligvis også vil blive behandlet af de danske myndigheder efter de glimrende procedurer, der er foreskrevet i loven af 1976?

Formanden:

Det er urimelig dårlig behandling af dem, der har ordet, at der er så meget uro i salen. Det er ikke kun, når jeg ringer med klokken, at der skal være ro. Der holdes et antal af møder. Det gælder alle steder i salen.

Jeg beder om ro i salen.

Steenholdt (Grøn.):

Jeg håber sandelig, at dette lovforslag, nr. L 4, ikke udskydes. For vores vedkommende ophæves råstofloven i næste uge, og det betyder meget, at denne lov sættes i kraft 1. januar 1989.

At dømme efter fru Margrete Aukens udsagn er det, ligesom om vort miljø er fuldt af atomer og uran. Det er det ikke. Det er ganske mærkeligt og uacceptabelt, at SF vil knytte hele den danske atomdebat til lovforslaget om den grønlandske miljølov. Efter min mening har nærværende lovforslag ikke noget med den danske atomlovgivning som helhed at gøre.

Det fremgår af Landstingets behandling af lovforslaget, at det ønskes af alle partierne, at loven sættes i kraft fra 1. januar 1989, og i den forbindelse kan jeg love SF, at det grønlandske Landsting er meget vågent, hvad atom eller uran ved vore territorier angår.

Som formand for udvalget vil jeg sige, at behandlingen af lovforslaget har været upåklagelig, da arbejdet dér foregår efter ganske normale procedurer. Også fru Margrete Auken har haft tid til politisk at få afklaret situationen inden udvalgsrådet.

Under udvalgsbehandlingen fik fru Margrete Auken også tilbud om at stille supplerende spørgsmål, og jeg er tilfreds med, at fru Margrete Auken stillede et par supplerende spørgsmål til statsministeren. Jeg har den opfattelse, at svarene er meget tydelige og ikke giver anledning til udsættelse af nærværende lovforslag.

Statsministeren (Poul Schlüter):

Jeg tager ordet i anledning af fru Margrete Aukens indlæg.

Det forholder sig jo sådan, at i bemærkningerne til 1976-loven blev det anført, at den daværende regering ikke havde nogen hensigt om at give tilladelse til opførelse af atomkraftværker og andre anlæg, før en ny lov derom var vedtaget. Sådan sagde man dengang i 1976.

Nu er der jo sket meget siden, bl.a. det, at det i dag ligger klart, at opførelse af atomkraftanlæg ikke indgår i energiplanlægningen, hverken Grønland eller i Danmark, men jeg vil godt for klarheds skyld sige fra Folketingets talerstol, at det gamle løfte stadig gælder. Skulle det nogen sinde blive aktuelt at tage stilling til, om der skulle opføres atomanlæg eller andre nukleare anlæg, som ikke hører under loven om mineralske råstoffer i Grønland, vil regeringen søge Folketingets tilslutning til at sætte lov nr. 244 af 12. maj 1976 om de sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold i kraft eller søge gennemført en anden lovgivning på området.

Kort sagt: Der kan ikke disponeres i denne sag uden Folketingets medvirken, og jeg har ingen grund til at tro, at vi nogen sinde skulle komme i den situation, at de grønlandske myndigheder ville træffe en beslutning, som førte til, at Folketinget skulle træde i aktion for at sikre muligheden for anvendelse af atomkraft i Grønland.

Endelig vil jeg sige i anledning af spørgsmålet om Camp Century, at den tidligere atomreaktor på Camp Century jo blev afmonteret allerede i 1963 og returneret til USA i 1964.

Dette er altså sket for 25 år siden, og der findes i dag ingen amerikanske atomreaktorer i eller på indlandsisen.